

ประวัติความเป็นมาของชาวไทย-ยวนจังหวัดราชบุรี

ก่อนปีพุทธศักราช ๒๓๔๗ คนไทยเชื้อสายไทย-ยวน ที่มีความเจริญรุ่งเรืองในชื่อ “โยนกเชียงแสนนคร” มีบ้านเรือนอยู่ในเมืองเชียงแสน (ปัจจุบันคือ อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย)

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์หลายฉบับ อาทิ พงศาวดารโยนก พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๒ พระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา ไทยรบพม่า ฯลฯ ได้กล่าวถึงการศึกสงครามที่เมืองเชียงใหม่ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ครั้งนั้นพระยาภาวดีเจ้าเมืองเชียงใหม่มีใบบอกแจ้งมายังกรุงเทพฯ ว่า พม่ายกกองทัพมาตีเมืองเชียงใหม่ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชจึงทรงมีพระบรมราชโองการให้กรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทเสด็จขึ้นไปบัญชาการศึก มีสมเด็จพระเจ้าหลานเธอเจ้าฟ้ากรมหลวงเทพหริรักษ์กับพระยายมราชคุมกองทัพหลวงกรมขุนสุนทรภูเบศร์กับพระองค์เจ้าลาดวน พระองค์เจ้าอินทปัตย์คุมกองทัพวังหน้าขึ้นไปช่วย กองทัพของวังหน้าเข้าตีค่ายพม่าแตกพ่าย ททัพพม่าหนีไปช่องสุ่มกำลังพลที่เมืองเชียงแสน ส่วนกองทัพหลวงซึ่งนำทัพโดยสมเด็จพระเจ้าหลานเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงเทพหริรักษ์ และพระยายมราช ซึ่งทำการรบไม่เข้มแข็ง รวมทั้งกองทัพเจ้าอนุจากเวียงจันทน์ก็มาไม่ทันกรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาท

ในปี พ.ศ. ๒๓๔๗ กองทัพกรมหลวงเทพหริรักษ์ กองทัพเมืองเวียงจันทน์ พร้อมด้วยกองทัพเมืองลำปาง ยกขึ้นไปตีเมืองเชียงแสน กองทัพที่ได้รับพระบัญชาให้เข้าตีพม่าที่เมืองเชียงแสน พระองค์โปรดเกล้าฯ ให้กองทัพเมืองหลวง น่าน ลำปาง เชียงใหม่ และเวียงจันทน์ ขับไล่พม่าออกจากเมืองเชียงแสน และทำลายเมืองเชียงแสนทิ้ง พร้อมกันนั้นรัชกาลที่ ๑ ได้โปรดเกล้าฯ ให้เคลื่อนย้ายชาวเชียงแสนทั้งหมด โดยแบ่งให้กองทัพทั้งห้านำไปไว้ ณ เมืองดังกล่าว ในส่วนที่ติดตามกองทัพหลวงลงมากรุงเทพฯ

ในพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๑ กล่าวว่า กองทัพได้ครอบครัว ๒๓,๐๐๐ คนเศษ ก็รื้อกำแพงเผาบ้านเมืองเสีย แล้วแบ่งปันครอบครัวกันเป็น ๕ ส่วน ให้ไป เมืองเชียงใหม่ส่วน ๑ เมืองนครลำปางส่วน ๑ เมืองน่านส่วน ๑ เมืองเวียงจันทน์ส่วน ๑ อีกส่วน ๑ ถวายลงมากรุงเทพฯ พระองค์โปรดให้ตั้งบ้านเรือนอยู่เมืองสระบุรี ขณะที่ผ่านมาแม่น้ำป่าสัก (บริเวณอำเภอเสนาให้ จังหวัดสระบุรี ส่วนที่เหลือเดินทางมาพำนักชั่วคราวที่กรุงเทพฯระยะหนึ่ง บริเวณบางขุนพรหม จากนั้นได้โปรดเกล้าฯ ให้เคลื่อนย้ายมาตั้งหลักแหล่งอยู่ที่ราชบุรี บ้านไร่นาที่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำแม่กลอง ออกจากตัวเมืองราชบุรีทางทิศตะวันออก เป็นแหล่งแรกในการตั้งบ้านเรือนของชาวเมืองเชียงแสน ต่อมาครัวเรือนมากขึ้น จึงขยายไปตั้งบ้านเรือนหาแหล่งทำกินอีกหลายพื้นที่ในจังหวัดราชบุรี เช่น คูบัว ดอนตะโก ห้วยไผ่ ดอนแร่ หินกลอง ห้วยปลาตุก หนองโพง บางกะโต หนองปลาหมอ รางบัว นาขุนแสน ทุ่งหลวง หนองนกระเรียน ตีนครปฐม เช่น บ้านทัพหลวง กาญจนบุรี เช่น บ้านรางสาละ บ้านแปดหลัง ไทรโยค พุมุด พุเตย ฯลฯ ต่อมาเมื่อพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกและการอยู่อาศัย ชาวไทย-ยวนส่วนหนึ่งได้ครัวเรือนออกจากที่เดิมหลายพื้นที่ เช่น อำเภอเมืองราชบุรี ที่ตำบลคูบัว ตำบลดอนตะโก ตำบลอ่างทอง ตำบลดอนแร่ ตำบลห้วยไผ่ ตำบลเจดีย์หัก ตำบลหินกอง อำเภอบ้านโป่งที่ตำบลหนองปลาหมอ อำเภอปากท่อที่ตำบลอ่างหิน ตำบลทุ่งหลวง ตำบลบ่อกระดาน อำเภอบางแพ ที่ตำบลวัดแก้ว บ้านหลวง อำเภอจอมบึงที่บ้านซำใหญ่ ทุ่งกว้าง รางอ่าว อำเภอสวนผึ้งที่ตำบลท่าเคย นาขุนแสน ทุ่งแหลม หนองขาม บ้านป่าหวาย บ้านซำหนองหมี บ้านนาไฮ้เดียว บ้านหนองกลางเนิน เป็นต้น

ในพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๑ กล่าวว่า กองทัพได้ครอบครัว ๒๓,๐๐๐ คนเศษ ก็รื้อกำแพงเผาบ้านเมืองเสีย แล้วแบ่งปันครอบครัวกันเป็น ๕ ส่วน ให้ไป เมืองเชียงใหม่ส่วน ๑ เมืองนครลำปางส่วน ๑ เมืองน่านส่วน ๑ เมืองเวียงจันทน์ส่วน ๑ อีกส่วน ๑ ถวายลงมากรุงเทพฯ พระองค์โปรดให้ตั้งบ้านเรือนอยู่เมืองสระบุรี ขณะที่ผ่านมาแม่น้ำป่าสัก (บริเวณอำเภอเสนาให้ จังหวัดสระบุรี ส่วนที่เหลือเดินทาง

มาพำนักชั่วคราวที่กรุงเทพฯระยะหนึ่ง บริเวณบางขุนพรหม จากนั้นได้โปรดเกล้าฯให้เคลื่อนย้ายมาตั้งหลักแหล่งอยู่ที่ราชบุรี บ้านไร่ที่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำแม่กลอง ออกไปจากตัวเมืองราชบุรีทางทิศตะวันออก เป็นแหล่งแรกในการตั้งบ้านเรือนของชาวเมืองเชียงใหม่ ต่อมาครัวเรือนมากขึ้น จึงขยายไปตั้งบ้านเรือนหาแหล่งทำกินอีกหลายพื้นที่ในจังหวัดราชบุรี เช่น คูบัว ดอนตะโก ห้วยไผ่ ดอนแร่ หินกลอง ห้วยปลาตุก หนองโพ บางกะโต หนองปลาหมอ รางบัว นาขุนแสน พุงหลวง หนองนกระเรียน ที่นครปฐม เช่น บ้านทัพหลวง กาญจนบุรี เช่น บ้านรางสาละ บ้านแปดหลัง ไทรโยค พุมุด พุเตย ฯลฯ ต่อมาเมื่อพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกและการอยู่อาศัย ชาวไท-ยวนส่วนหนึ่งได้ครัวเรือนออกจากที่เดิมหลายพื้นที่ เช่น อำเภอเมืองราชบุรี ที่ตำบลคูบัว ตำบลดอนตะโก ตำบลอ่างทอง ตำบลดอนแร่ ตำบลห้วยไผ่ ตำบลเจดีย์หัก ตำบลหินกอง อำเภอบ้านโป่งที่ตำบลหนองปลาหมอ อำเภอปากท่อที่ตำบลอ่างหิน ตำบลพุงหลวง ตำบลบ่อกระดาน อำเภอบางแพ ที่ตำบลวัดแก้ว บ้านหลวง อำเภอจอมบึงที่บ้านซำใหญ่ พุงกว้าง รางอ่าว อำเภอสวนผึ้งที่ตำบลท่าเคย นาขุนแสน พุงแหลม หนองขาม บ้านป่าหวาย บ้านซำหนองหมี่ บ้านนาไผ่เดียว บ้านหนองกลางเงิน เป็นต้น

คำว่า ยวน โยน ยูน โยนก

คำว่า ยวน เป็นคำที่ชาวล้านนาในอดีตใช้เรียกตนเอง บ้างก็เรียกว่า ไตยวน และเรียกภาษาที่พูดนี้ว่า ภาษายวน ส่วนคนไทยใหญ่ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่อยู่ในรัฐฉานของพม่า อันเป็นดินแดนติดต่อกับล้านนาหรือภาคเหนือของไทย เรียกชาวล้านนาและรวมไปถึงชาวล้านช้างทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำโขงว่า โยน หรือ กนโยน (คนโยน) เช่น เรียกชาวเชียงใหม่ว่า โยน เจียงใหม่ เรียกชาวลำปางว่า โยน ลคอ เป็นต้น

รูปอักษรไทใหญ่เขียนเป็นคำว่าโยน เป็น ตัวเขียน เมื่อแปลงอักษรตามการเขียนจะได้รู้ว่า ยูน แต่ในภาษาไทยใหญ่ไม่ออกเสียงสระอุชัดเจนเหมือนที่ไทยกรุงเทพฯออกเสียง คือ ออกเสียงกึ่งสระอุ และกึ่งสระโอ

คำว่า โยนก สันนิษฐานว่าคนได้แบบอย่างการเติมปัจจัย -ก แบบบาลีสันสกฤต เพื่อเน้นหรือระบุว่าเป็นคำนาม เช่น โฆษ + ก เป็น โฆษก เมื่อใช้ว่า โยนก จึงมีความหมายว่า คน (คนยวน) หรืออาณาจักร (อาณาจักรโยนก) อย่างที่พระยาประชาภิจักรจักรใช้ชื่อหนังสือว่า “ตำนานโยนก”

ความหมายในสังคมไทย ยวน เป็นทั้งชื่อกลุ่มคนและชื่อภาษา ซึ่งเป็นภาษาตระกูลไท มีมาที่ย่านเมืองเชียงใหม่ เชียงราย และอาณาจักรล้านนาตอนบน ตลอดถึงเมืองเชียงตุง เมืองลาในพม่า และตอนใต้ของจีนที่มีอาณาเขตติดต่อกับพม่า ไทย ลาว และเวียดนาม

ประวัติชุมชนไท-ยวนในจังหวัดราชบุรี

สืบเนื่องจากการจัดโครงการบริการวิชาการของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง กิจกรรมอนุรักษ์และสืบสานมรดกภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายไท-ยวน เมื่อวันที่ ๘-๑๐ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ใน ๓ พื้นที่ ได้แก่ ๑) พื้นที่ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง ๒) พื้นที่ตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี และ ๓) พื้นที่ตำบลดอนแร่ อำเภอเมืองราชบุรี จากการจัดกิจกรรมดังกล่าวในชุมชนไท-ยวนทั้ง ๓ พื้นที่ ทำให้ทางสำนักศิลปะและวัฒนธรรมสามารถรวบรวมประวัติหมู่บ้านของชุมชนไท-ยวน โดยได้ข้อมูลมาจากผู้ทรงภูมิปัญญาในชุมชนซึ่งต้องการให้สำนักศิลปะและวัฒนธรรมเผยแพร่ข้อมูลประวัติชุมชนไท-ยวนต่อไป

ประวัติความเป็นมาของชาวไท-ยวนบ้านรางบัว ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๑๐ นายแก้ว ชมภูพันธ์ กับนางคับ ชมภูพันธ์ สองสามีภรรยาผู้มีถิ่นกำเนิดที่ ต.ห้วยไผ่ อ.เมือง จ.ราชบุรี อาชีพค้าขาย ได้เดินทางทำการค้ากับต่างแดนในที่ห่างไกล กล่าวคือ บ้านน้ำพุ, บ้านมะขามเอน, บ้านซำป่าหวาย, บ้านท่าเคย และบ้านบ่อ (อำเภอสวนผึ้งปัจจุบัน) โดยใช้เกวียนเทียมโคเป็นพาหนะ เมื่อถึงเวลาพักเกวียน (ภาษาไท-ยวน ออกเสียงว่าเกียน) ได้หยุดพักที่รางบัวซึ่งมีลักษณะเป็นลำรางมีดอกบัวแดง (บัวสาย) ขึ้นอยู่เต็มลำราง นายแก้วและนางคับ ชมภูพันธ์ ได้สังเกตเห็นว่า เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การอยู่อาศัย และทำการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจค้าขายที่บ้านบ่อแล้ว จึงเดินทางกลับ บ้านห้วยไผ่ ตำบลห้วยไผ่ อำเภอเมือง แล้วได้ชักชวนบุตร-ธิดา ของตนประกอบด้วย นายเกิด ชมภูพันธ์ นางลอย ศรีคำ (ชมภูพันธ์) นางเที่ยง ศรีคำ (ชมภูพันธ์) นายคำ ชมภูพันธ์ และ นายเคี่ยม ชมภูพันธ์ พร้อมด้วยญาติมิตรในสกุลศรีคำ สกุลคำเลิศ สกุลกองแก้ว และสกุลจันมูล ย้ายมาจับจองที่อยู่อาศัย และทำกิน พร้อมทั้งร่วมกันสร้างบ้านเรือนมั่นคงขึ้น ใน พ.ศ.๒๔๒๐

ต่อมาก็ได้ฝังหลักบ้าน พร้อมทั้งได้ทำพิธีอัญเชิญวิญญาณของบรรพบุรุษมาสถิต กล่าวคือศาลเจ้าแม่บัวคำ มาเป็นขวัญและมงคลของหมู่บ้าน ดังหลักฐานปรากฏ ณ ศาลาอเนกประสงค์ในปัจจุบัน ครั้นบ้านเมืองเจริญขึ้น หลวงปู่ทิม (ไม่ทราบฉายา) ก่อสร้างศาสนสถาน และให้ชื่อตามหมู่บ้านว่า “วัดรางบัว” หลังจากนั้นจึงได้มีผู้คนย้ายตามกันมาอยู่อาศัยหนาแน่นขึ้น จึงได้มีการแยกย้ายกันสร้างบ้านเรือน โดยสกุลศรีคำ เลือกทำเลที่มีลำรางเต็มไปด้วยดอกอว (ดอกกระเจียว) ให้ชื่อหมู่บ้านว่า “รางดอกอว”(หมู่ ๑ ตำบลรางบัว) สกุลคำเลิศ เลือกทำเลที่รกร้างและกว้างใหญ่ ให้ชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านซำใหญ่” (หมู่ ๓ ตำบลรางบัว) สกุลกองแก้ว เลือกทำเลที่เป็นหนองน้ำมีนกระเรียนชุกชุม ให้ชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านหนองนกระเรียน (หมู่ ๔ ตำบลรางบัว)

เมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้น บ้านรางบัวจึงได้รับการจัดตั้งให้เป็นหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖ ขึ้นกับ ตำบลจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ครั้นเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๘ นายประทีป พิณเจริญ นายอำเภอคนแรกของ อำเภอจอมบึง ได้แยกบ้านรางบัว หมู่ที่ ๖ จัดตั้งขึ้นเป็นตำบลใหม่เพื่อความสะดวกในการปกครอง ให้ชื่อตำบลตามหมู่บ้านเดิมว่า ตำบลรางบัว กับใช้เลขประจำหมู่บ้านเดิม คือ หมู่ที่ ๖ บ้านรางบัวหมู่ที่ ๖ มีผู้ปกครองหมู่บ้านดังนี้

๑. นายวงศ์ จำปาทอง	อดีตผู้ใหญ่บ้าน	ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๘ ถึง พ.ศ.๒๕๑๔
๒. นายองอาจ ชมภูพันธ์	อดีตกำนัน ต.รางบัว	ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๔ ถึง พ.ศ.๒๕๓๓
๓. นายนवल บุญโต	อดีตผู้ใหญ่บ้าน	ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๓ ถึง พ.ศ.๒๕๔๔
๔. นายภูมิพัฒน์ จำปาทอง	ผู้ใหญ่บ้าน	ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๔ ถึง พ.ศ.๒๕๕๖

ปัจจุบัน (พ.ศ.๒๕๕๘) ผู้ใหญ่บ้านพื้นที่ตำบลรางบัว จำนวน ๑๕ หมู่บ้าน มีดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านรางดอกอว นายประเสริฐ บุญณรงค์ ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๒ บ้านหนองบัวค้าย	นายวิเชียร พวงทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านซำใหญ่	นายถนอม สอดตา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านหนองนกระเรียน	นายพาน กองแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแร้ง	นางลำพรรณ สุดสวาท	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖ บ้านรางบัว	นายภูมิพัตร จำปาทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗ บ้านทุ่งกว้าง	นายสมพวน บัวเฮง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘ บ้านเนินสูง	นายสุรินทร์ เพทवास	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙ บ้านหนองตบเต่า	นายสมศักดิ์ วงสา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านกลาง	นายสมศักดิ์ แป้นชาติ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑ บ้านหนองสังข์	นายวีระ กล้าผจญ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๒ บ้านสันดอน	นายสมควร สลับเขียว	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองเต่าดำ	นายปัญญา ถ้ำแก้ว	กำนัน ต.รางบัว
หมู่ที่ ๑๔ บ้านหนองน้ำใส	นายชูชาติ อินทร์คง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหนองผีหลอก	นายประยูร จิตต์งามขำ	ผู้ใหญ่บ้าน

ชาวบ้านรางบัวทั้ง ๑๕ หมู่บ้าน ร้อยละ ๙๐ ของประชากร (ปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๕๘ มีจำนวนประชากรในพื้นที่ตำบลรางบัว ๙,๐๙๐ คน โดยแยกตามเพศ คือ ชาย จำนวน ๔,๕๐๔ คน หญิง จำนวน ๔,๕๘๖ คน จำนวน ๓,๐๕๒ ครอบครัว)

สถานที่สำคัญในชุมชนไทย-ยวน ตำบลรางบัว

๑. วัดรางบัว ระยะทางจากหมู่บ้าน ๑.๕ ก.ม.
๒. โรงเรียนชุมชนวัดรางบัว ระยะทางจากหมู่บ้าน ๑.๕ ก.ม.
๓. ศาลเจ้าแม่บัวคำ (ภายในชุมชน)
๔. เสาหลักบ้าน (ภายในชุมชน)
๕. ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน (ภายในชุมชน)
๖. อาคารอเนกประสงค์ (ศาลาฉางข้าว) (ภายในชุมชน)
๗. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนบ้านหนองไผ่ ระยะทางจากหมู่บ้าน ๕ ก.ม.

ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมของชาวไทย-ยวนพื้นที่ตำบลรางบัวได้รับความร่วมมือจากสถานศึกษา และวัด ประวัติของโรงเรียนชุมชนวัดรางบัวและวัดรางบัวมีรายละเอียด ดังนี้

ประวัติโรงเรียนชุมชนวัดรางบัว(แหลมราชบุรีบำรุง)

โรงเรียนชุมชนวัดรางบัว(แหลมราชบุรีบำรุง) ตั้งเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๘๑ มีนายอยู่ ศรีโยธิน ปลัดอำเภอจอมบึงเป็นผู้ริเริ่ม โดยใช้ศาลาวัดรางบัวเป็นสถานที่เรียน มีนายมานพ คุณศรี เป็นครูใหญ่คนแรก เปิดสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เป็นต้นมา

พ.ศ. ๒๔๙๓ นายขอ มหาทรัพย์ มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่และได้วางโครงการก่อสร้างอาคารเรียน ต่อมานายภมร ศิริเอก มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่ จึงได้ก่อสร้างอาคารเรียนขึ้น โดยมีนายพูล เงินดี ศึกษาธิการอำเภอเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ

พ.ศ. ๒๔๙๖ นายหริต ทองลิ้ม มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียนต่อ

พ.ศ. ๒๔๙๘ นายสังข์ ศรีธาผล มารับหน้าที่รักษาการครูใหญ่ และได้รับเงินงบประมาณ ๓,๕๐๐

บาท เพื่อก่อสร้างอาคารเรียน โดยมีพระครูแหลม กิตติสารโ

เจ้าอาวาสวัดรางบัว พร้อมด้วยประชาชนร่วมกันก่อสร้าง ซึ่งมีนายหู้-นางกิม ปานแปลง ได้บริจาคที่ดินทางทิศตะวันตกของวัดรางบัว เป็นที่ก่อสร้าง

ต่อมา นายปราโมทย์ คงรักษา มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และได้ก่อสร้างอาคารเรียนต่อจนเสร็จเรียบร้อย ตามแบบ ป. ๐๑๑ แบบโรงเรียนวันครู ๒๕๐๓ โดยมีพระครูแหลม กิตติสารโและประชาชนร่วมบริจาคสมทบ จำนวน ๖๖,๔๐๐ บาท เปิดทำการเรียนเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๑ โดยนายจันทร์ สมบูรณ์กุล ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน

๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ นายประเทือง เปลี่ยนดวง มารับหน้าที่รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่ และครูทำการสอนอีก ๒ คน คือ นายสมชัย นัยปริวัตร และนายอยู่ อ่อนแก้ว

๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ นายสมชัย นัยปริวัตร ทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่

๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ นายไพบูลย์ มุลดี มารับหน้าที่รักษาการครูใหญ่ และได้ขออนุญาตจังหวัดเปิดเรียนชั้นประถมปลาย เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๔

๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ นายขวัญ ศรีคำ มารับหน้าที่รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่

๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ นายทนุ เจริญสุข ได้รับหน้าที่รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่

๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ นายทนุ เจริญสุข ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ตรี

๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ ได้รับงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ ป. ๑ ข จำนวน ๓ ห้องเรียน แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ในการก่อสร้างอาคารเรียนหลังนี้ ได้รับเงินบริจาคจากผู้ปกครอง จำนวน ๑,๕๔๓ บาท เพื่อจัดซื้อที่ดินได้ ๒ งาน

๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้รับงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ ป.๑ ข จำนวน ๔ ห้องเรียนและส้วม ๕ ที่นั่ง จำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท และพระครูแหลมรัตนกิตติสาร เจ้าอาวาสวัดรางบัว ได้บริจาคเงินสมทบร่วมกับเงินประชาบาล รวมจำนวนเงิน ๑๓,๕๐๐ ก่อสร้างอาคารเรียน

พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้รับเงินจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ก่อสร้างอาคารเรียน ๑ หลัง และบ้านพักครู ๒ หลัง จำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้รับเงินจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ก่อสร้างบ้านพักครูอีก ๑ หลัง

๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท ก่อสร้างส้วมแบบ สปช.๖๐๑/๒๖ จำนวน ๑ หลัง ๔ ที่นั่ง และสนามวอลเลย์บอล แบบ สปช. จำนวน ๑ สนาม จำนวนเงิน ๖๕,๐๐๐ บาท

๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน ๑๙,๖๐๐ บาท สร้างเรือนเพาะชำแบบ พ.๑ จำนวน ๑ หลัง และถังน้ำแบบ ฝ.๓๓ อีก ๑ ที่ จำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท สร้างส้วมแบบ สปช.๖๐๑/๒๖ จำนวน ๑ หลัง ๔ ที่นั่ง

ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้รับงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน ๑,๓๘๐,๐๐๐ บาท สร้างอาคารเรียนแบบ สปช.๑๐๕/๒๙ จำนวน ๑ หลัง ๔ ห้องเรียน

๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ นายเปรม จิตหาญ มาดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕ มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย มอบเครื่องกรองน้ำให้ จำนวน ๑ เครื่อง จำนวนเงิน ๓๙,๐๐๐ บาท

๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี

จำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท ก่อสร้างถังน้ำฝน แบบ ฝ.๓๐ พิเศษ จำนวน ๑ ที่

๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ นางสาวฉัตรมณี จันทวงษ์ มาดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี
จำนวนเงิน ๓๙๐,๐๐๐ บาท ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ แบบ สปช.๒๐๓/๒๖ จำนวน ๑ หลัง

๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ นายเฉลิมศักดิ์ บุญประเสริฐ มาดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่

๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี
จำนวน ๑๒๖,๐๐๐ บาท ก่อสร้างสนามบาสเกตบอล ขนาด ๑๘.๑๐ x ๓๑.๑๐ เมตร และต่อเติมอาคาร
เรียนชั้นล่างแบบ สปช.๑๐๕/๒๖ จำนวน ๔ ห้อง เงินงบประมาณ ๒๘๐,๐๐๐ บาท และแล้วเสร็จครบ
สัญญาวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๘

๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับแจ้งจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมบึง ตามหนังสือ ที่ ศธ
๑๔๕๖.๐๗/๔๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ว่ากรมธนารักษ์อนุญาตให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๕
รายการ คือ บ้านพักครูจำนวน ๓ หลัง (รบ.๓๖๔,๓๖๕, ๓๖๘) อาคารเรียน จำนวน ๒ หลัง และดำเนินการ
รื้อถอนแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๙

พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 90,000
บาท สร้างส้วม แบบ สปช.601/26 จำนวน 1 หลัง 4 ที่นั่ง

๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ พระครูปิยสีลสุนทร (เจ้าอาวาสวัดรางบัว) คณะครู กรรมการโรงเรียนและ
ชุมชนได้ร่วมบริจาคทรัพย์ ก่อสร้างหอสมุดโรงเรียน ใช้เงินก่อสร้างโดยประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเสร็จ
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รับแจ้งจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมบึง ตามหนังสือ ที่
ศธ ๑๑๕๔.๐๗/๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ว่ากรมธนารักษ์อนุญาตให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
อาคารเรียนแบบ ป. ๑ ข จำนวน ๑ หลัง ได้ดำเนินการรื้อถอนเสร็จเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รับแจ้งจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมบึง ตามหนังสือ ที่
ศธ 1154.07/1774 ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ ว่ากรมธนารักษ์อนุญาตให้จำหน่ายสิ่งปลูกสร้าง (บ้านพัก
ครู รบ.๓๖๗) ออกจากทะเบียนที่ราชพัสดุ ตามหนังสืออนุญาตให้รื้อถอนของสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดราชบุรี ที่ ศธ ๑๔๕๖.๐๗/๕๕๓๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๒

๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี
ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ สปช.๑๐๕/๒๙ จำนวน ๑ หลัง ๔ ห้องเรียน งบประมาณ ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท
แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ นายเกรียงศักดิ์ ดีประเสริฐ มาดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้รับแจ้งจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมบึง ตามหนังสือ
ที่ ศธ 1154.07/1293 ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ว่ากรมธนารักษ์อนุญาตให้จำหน่ายสิ่งปลูกสร้าง
(บ้านพักครู รบ.๓๖๖) ออกจากทะเบียนที่ราชพัสดุ

ปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี
จำนวน ๒๗๒,๐๐๐ บาท ก่อสร้างต่อเติมอาคารเรียนชั้นล่าง แบบ สปช.๑๐๕/๒๙ จำนวน ๓ ห้องเรียน แล้ว
เสร็จเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑

๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นาย
เฉลิมศักดิ์ บุญประเสริฐ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดรางบัว ตามหนังสือ สปช. ที่ ๒๑๗๘/๔๑ ลง
วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๑

ปี งบประมาณ ๒๕๔๒ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ก่อสร้าง
ถังน้ำซีเมนต์ แบบ ฝ.๓๐ พิเศษ งบประมาณ ๘๑,๐๐๐ บาท เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๒
แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๒

ปี งบประมาณ ๒๕๔๒ ได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ก่อสร้าง
อาคารเรียนแบบ สปช.๑๐๕/๒๙ จำนวน ๑ หลัง ๖ ห้องเรียน งบประมาณ ๑,๕๗๔,๐๐๐ บาท เริ่มก่อสร้าง
เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๒ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๓ นายเกรียงศักดิ์ ดีประเสริฐ ย้ายไปดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ที่โรงเรียน
วันครู ๒๕๐๓

๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ นายสมนึก พูนสิน มาดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัด
รางบัว

๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ นายสมนึก พูนสิน ย้ายไปดำรงตำแหน่ง ครูใหญ่โรงเรียนวัดดอนสาส์

ปี งบประมาณ ๒๕๔๗ ได้รับงบประมาณจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต ๑ ก่อสร้าง
ลานกีฬาอเนกประสงค์แบบกรมพลศึกษา ๑ สนาม งบประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ ๗
เมษายน ๒๕๔๗ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗

๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ นายเฉลิมศักดิ์ บุญประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดรางบัว
เกษียณอายุราชการ

๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ นายจำรอง เส็งสาย ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัด
รางบัว

๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ นายนิพนธ์ เอี่ยมชื่น ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัด
รางบัว

ประวัติวัดรางบัว ตำบลรางบัว

วัดรางบัว เลขที่ ๑ หมู่ ๖ ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ได้รับอนุญาตให้สร้างวัดเมื่อ
พ.ศ. ๒๔๖๕ เดิมทีนั้นตั้งอยู่ที่บ้านรางบัวมีเนื้อที่ทั้งหมดในสมัยนั้นประมาณ ๑๐ ไร่เศษๆ (ปัจจุบันมีเนื้อที่เป็น
ธรณีสงฆ์อยู่ ๕ ไร่) หมู่ที่ ๖ บ้านรางบัว

เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๗๐-๗๓ได้ทำการโยกย้ายกุฏิสงฆ์พร้อมทั้งสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่ มาอยู่ในที่ที่อยู่ใน
ปัจจุบันมีเนื้อที่สมัยแรกๆที่มาประมาณ ๒๐ ไร่เศษๆและก็ได้แบ่งให้สร้างโรงเรียนชุมชนวัดรางบัวไป ๑๒ ไร่
ปัจจุบันมีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๔๕ ไร่เพราะได้ซื้อเพิ่มเติมขึ้นอีก

สาเหตุที่จักต้องย้ายมาอยู่ในที่อยู่ในปัจจุบันนี้นั้น เพราะว่าที่เก่าคับแคบและก็มีชุมชนเกิดขึ้นมามากจึง
ได้ทำการโยกย้ายมาอยู่ในที่ปัจจุบันและได้ทำการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ หอฉันท์ พอได้เป็นที่พักอาศัยของภิกษุ
สามเณรในสมัยนั้น เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๔๗๙ ก็ได้ทำการก่อสร้างอุโบสถขึ้นมา ๑ หลังมีขนาดกว้าง ๗.๐๐
เมตรยาว ๑๓.๐๐ เมตรแล้วก็ได้ทำการปิดทองฝังลูกนิมิตเมื่อปี ๒๔๘๕ แล้วก็ได้ทำการพัฒนามาโดยตลอด
จนถึง พ.ศ.๒๔๙๐ ทางคณะกรรมการวัดในสมัยนั้นเห็นว่าวัดยังคงด้อยในการพัฒนา เพราะขาดผู้นำที่มี
ความสามารถ จึงได้ปรึกษากันกับทั้งได้ไปนิมนต์พระที่วัดจอมบึงมาอยู่ ก็ได้พระแหลม กิตติสาโร จากวัดจอม
บึงมาอยู่เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๐ หลังจากที่พระอธิการแหลม กิตติสาโร มาอยู่แล้วนั้นท่านก็ได้เริ่ม
พัฒนาสร้าง กุฏิ หอฉันท์ หอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญ และโรงเรียนชุมชนวัดรางบัว โดยในปี พ.ศ.๒๔๙๕-
๙๗ ได้ทำการก่อสร้างศาลาการเปรียญขึ้นมา ๑ หลังสร้างด้วยไม้มีขนาดกว้าง ๑๔.๐๐ เมตรยาว ๓๐.๐๐ เมตร
สิ้นงบประมาณไป ๒๕๐,๐๐๐ บาท และปี พ.ศ.๒๕๐๔-๐๙ ได้ทำการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ขึ้นมา ๓ หลังสร้างด้วย
ไม้สิ้นงบประมาณไป ๓๐๐,๐๐๐ บาท ด้วยวิริยะอุตสาหะที่ท่านได้พัฒนาด้านศาสนสมบัติ โรงเรียนมาโดย

ตลอด จนได้รับความไว้วางใจจากพระเถระจึงได้แต่งตั้งให้ท่านเป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นตรีที่ พระครูรัตนกิตติสาร พร้อมกับตั้งให้ท่านเป็นเจ้าของคณะตำบลรางบัว-สวนผึ้งในปี ๒๕๑๕ และในปีเดียวกันนี้ท่านได้ทำการก่อสร้างอุโบสถสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กสร้างได้แค่เพดาน

ในปีพ.ศ.๒๕๑๗ เดือนพฤศจิกายนท่านได้จัดผ้าป่าไปร่วมทอดที่วัดข้างเค็ง อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ขาเดินทางกลับวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ รถเกิดอุบัติเหตุตกเขาถ้ำขุนตาลและท่านได้ถึงแก่กรรมภาพ จึงได้นำความโศกเศร้ามาสู่พี่น้องชาววัดรางบัวเป็นยิ่งนักแต่ก็คิดเสียว่าเป็นบุญกรรมของแต่ละท่าน

หลังจากที่ท่านพระครูรัตนกิตติสารได้จากไปแล้วนั้น ก็ทำให้วัดรางบัวขาดผู้นำ ขาดจากเจ้าอาวาสจึงทำให้ทุกอย่างวังเวงขาดที่พึ่ง ทางเจ้าคณะอำเภอ คณะกรรมการจึงได้ปรึกษาและทำการแต่งตั้งพระสุนทร กนตสีโล (พระลูกวัดรางบัวนี้เอง) เป็นเจ้าอาวาสวัดรางบัวเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๑๘ หลังจากที่ท่านได้เป็นเจ้าอาวาสแล้วนั้น ท่านก็ได้ปรับปรุงบริเวณบางส่วนของกุฏิสงฆ์ เพื่อสะดวกในการอยู่อาศัยในปลายปี ๒๕๑๙ ท่านก็เริ่มทำการก่อสร้างอุโบสถต่อเติมจากของเดิมคือยกโครงหลังคา มุงกระเบื้อง ฉาบปูนฝาผนัง ยกช่อฟ้า ตัดประตูหน้าต่าง ลวดลายหน้าบัน ชุ่มประตูหน้าต่าง จนแล้วเสร็จสิ้นงบประมาณไป 2,500,000 บาท และในปี ๒๕๒๑ ช่วงเดือนธันวาคม ได้รับเป็นพระครูประพนธ์สมณศักดิ์ที่พระครูสุนทร กนตสีโล

ในช่วงปี ๒๕๒๒-๒๓ โครงการมีอยู่ว่าจักต้องทำการโยกย้ายกุฏิ-หอนันท์ ให้มาอยู่ในที่อยู่ปัจจุบันนี้ จึงได้ทำการก่อสร้างหอนันท์สร้างด้วยไม้จนแล้วเสร็จเรียบร้อยสิ้นงบประมาณไปทั้งหมด ๓๕๐,๐๐๐ บาทต่อมาเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๒๓ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐น. ได้เกิดพายุฝนกระหน่ำพร้อมทั้งลมอย่างแรงทำให้หอนันท์สร้างขึ้นมาใหม่ต้องพินาศไปในพริบตา ดังคำโคลงที่ว่า

เมื่อวันที่ห้าพฤษภาคมสองสาม	ตามเวลาบอกได้สิบเจ็ดสูญสูญ
เกิดพายุพัดใหญ่ใจอาดูร	เราต้องสูญสิ้นหอนันท์พังทลาย
ที่อุตสาหะเสริมสร้างขึ้นมาใหม่	ความตั้งใจเอาไว้กลายเป็นสับสน
แทบไม่อยากจะอยู่ดูหน้าคน	มันหมองหม่นสิ้นดีนี่กระไร
มาบัดนี้เหลือแต่ซากสลักหัก	ชิ้นส่วนจักหาดีไม่มีเห็น
มีแต่เศษชิ้นส่วนชวนรำเคี้ยว	ไม่อยากจะเห็นเป็นจุดด้อยสุดน้อยใจ
ชาวประชาหรือกับว่าสารพัด	บ้างก็ซัดเติมซ้ำกรรมแนหรือ
คราวตักอับซ้ำกันให้อยู่มี	เราก็คือคนทนสู้ต่อไป
อีกสักวันคงสร้างมาได้ใหม่	ให้สมใจเรานึกคิดผิดใจ
ของสร้างได้พังได้ไม่เป็นไร	จงหาเงินมาสร้างใหม่ให้ดีกว่าเดิม

เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๒๓ ได้เริ่มทำการก่อสร้างขึ้นมาอีกครั้ง คือ สร้างเก้ารูปทรงเดิมแต่เปลี่ยนเป็นเสาคอนกรีตเสริมเหล็ก สิ้นงบประมาณไปทั้งหมดประมาณ ๔๕,๐๐๐ บาทต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคมก็ได้ทำการย้ายกุฏิตามมาได้พี่น้องชาวบ้านราวบัวหมู่ ๖ ได้มาทำการย้ายและก่อสร้างขึ้นมาทางทิศใต้ของหอนันท์ปัจจุบันสิ้นงบประมาณไป ๒๐๐,๐๐๐ บาท และต่อมาเดือนเมษายน ๒๕๒๔ มีพี่น้องชาวรางดอกอาวได้มาลื้อถอนและทำการก่อสร้างทางทิศตะวันตกของหอนันท์ปัจจุบันสิ้นงบประมาณไปประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๔ ได้ทำการย้ายข้าวของทั้งหมดที่มีอยู่จากกุฏิเก่าไปอยู่ที่กุฏิใหม่ที่สร้างเสร็จพร้อมทั้งทำการเจริญพระพุทธมนต์เย็นเป็นการเฉลิมฉลอง ปลื้มใจจังที่มีวันนี้เพราะรอคอยมานานและก็มีภูมิใจเป็นที่สุดดังคำโคลงที่ว่า

เมื่อวันที่สิบแปดมิถุนายนสองสี่	มีการย้ายข้าวของต้องสมหวัง
เพราะไปอยู่กุฏิใหม่ปลื้มใจจัง	สิ่งที่หวังเอาไว้กลายเป็นจริง

เพราะเมื่อก่อนเพียงแต่ฝันเอาไว้ว่า
ที่ทนทุกข์ทนลำบากยากจะทน
แต่เราก็ก็นอนหลับฝันว่า
เพื่อหาเงินหาไม้มาสร้างให้มันดี
แต่เผชิญงานสำเร็จดังที่ว่า
ดำเนินงานการก่อสร้างให้เจริญ
ในเมืองงานสัมฤทธิ์ที่ตนตั้ง
งานทุกชิ้นผ่านไปใจสบาย

อีกสักคราคงสมหวังเราสักหน
เพราะถูกคนดูหมิ่นแทบสิ้นพลัง
วิ่งเข้าป่าเข้าเมืองเปลื้องทุกข์ซี
แต่ก็มีมารร้ายคอยซ้ำเติม
มีประชาชนบางส่วนเขาส่งเสริม
ดูเปล็ดเพลิดจำเริญจิตคิดสุขใจ
พร้อมยึดมั่นในขันตีเป็นที่หมาย
เพราะสมหมายในสิ่งที่รอคอย

หลังจากที่เราได้ย้ายมาอยู่ที่กุฏิใหม่แล้ว ก็ได้ปรับปรุงสถานที่ทุกรูปแบบและก็ได้แต่มองดูวัดเก่ากุฏิเก่า
ที่ย้ายจากมาด้วยความอาลัยดังคำโคลงที่ว่า

มองเห็นภาพวัดเก่าแล้วเศร้าจิต
ยี่สิบสี่มีนาสองสี่ตัดสินใจย้ายกุฏิพลัน
เพราะได้ความศรัทธาจากน้องพี่
จึงสำเร็จได้เหมือนฝันทุกสิ่งอัน
หลังทางทิศใต้ได้พี่น้องรางวัลสร้าง
ทางทิศตะวันตกปลูกปล้องเป็นสองพลัน

คิดแล้วคิดกลัวผิดหวังตั้งความฝัน
ทุกสิ่งอันก็ได้สมอารมณ์ปอง
ศรัทธามีเจือจุนหนุนความหวัง
แสนต้นต้นในความเอื้ออารี
เด่นตระหง่านเพิ่มเป็นสองรองหอฉัน
มีพี่น้องชาวรางวัลนั้นสร้างขึ้นมา

ส่วนทางทิศตะวันออกนั้นบอกให้รู้
คอยต่อนิดเติมหน่อยค่อยจำเริญ
ทั้งสองสามตามมาให้เราเห็น
ทุกอย่างจึงสำเร็จได้ตั้งใจ
เพราะความสามัคคีมีดีเข้าชั้น
พระพุทธรูปท่านตรีสเป็นแบบคาย

มีพี่น้องหมู่ห้าเก้ามาสร้างเสริม
แสนเปล็ดเพลิดในเมื่อเห็นเป็นสุขใจ
เป็นเพราะความสามัคคีดีใช้ใหม่
ฉะนั้นไซ้ให้พี่น้องตั้งอยู่ในความสามัคคี
ทุกสิ่งอันจะสำเร็จได้ตั้งใจหมาย
ว่า สุขา สัง ฆัส สะ สามัคคี

ปี ๒๕๒๕-๒๗ ทำการปรับปรุงกุฏิ สร้างห้องน้ำห้องสุขา ล้างงบประมาณไปประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
ปี ๒๕๒๗-๒๘ ทำการก่อสร้างหอกลองหอรระฆัง พร้อมอาคารขึ้นกุฏิทางทิศเหนือสิ้นงบประมาณไป
ประมาณ ๓๕๐,๐๐๐บาท ในปี ๒๕๒๘ ช่วงเดือนมีนาคม ได้ทำการจัดงานพระราชทานเพลิงศพของท่านพระ
ครูรัตนกิตติสาร อดีตเจ้าอาวาสและเจ้าคณะตำบลรางบัว ล้างงบประมาณในการนี้ ๒๕๕,๐๐๐ บาท